

Lov en midlertidig Karakter. Det er særlig det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch), der har ført dette frem i Debatten. Der blev jo nævnt derimod, at det gaar ikke an, thi disse forskellige Skattelove hænge sammen, og saa kan man ikke lade nogle af dem være gældende og give andre en midlertidig Karakter. Dertil blev der sagt, at denne Sammenhæng kunde man frigøre sig for, thi denne Lov og den Lov, der kommer til Forhandling efter denne, hænge sammen, og dem kunde man gennemføre uafhængig af de andre. Det nægter jeg ikke, det kunde man gøre, og det kunde maaske være rigtigt, dersom man ikke kunde blive enig om at gennemføre alle Skattelovene. Men selv om det kun blev disse to Love, der bleve gennemførte, vilde det være højst aparte, synes det mig, at overdrage saa betydelige Beløb til Kommunerne foreløbig kun for tre Aar og lade Kommunerne indrette sig derefter, men saa for Resten lade det staa ganske i det uvisse, om de, naar de tre Aar vare gaaede, kunde vente at faa Beløbet igen, eller om de derefter skulde vende tilbage til det gamle Forhold. Det tror jeg ikke kunde lade sig gøre. Naar det ærede Medlem for 6te Kreds tilsidst syntes at mene om de forskellige Ønsker, han kunde have med Hensyn til den kommunale Beskatning, som han kunde ønske sat i Forbindelse med denne Lov — hvilket han dog vilde frafalde nu for ikke et lægge Loven Hindringer i Vejen — at dem skulde man tage op i denne Mellemtid, og kun, for saa vidt disse Spørgsmaal bleve løste paa tilfredsstillende Maade, inden de tre Aar vare gaaede, kunde der være Tale om at forny denne Lov, naar det ærede Medlem indtog den Stilling, tror jeg nok, at det vilde være i høj Grad uheldigt for hele denne Sag, at alle disse Spørgsmaal toges op om den kommunale Beskatning, og som ogsaa jeg erkender, der kunde være Trang til at tage op, men lad os saa tage dem op ganske uafhængig af disse Forslag og se, om vi for deres Vedkommende alene kunde komme til en Løsning. Af disse Ting fremhævede det ærede Medlem særlig Spørgsmaalet om Aktieselskabers Beskatning og det gamle kendte Forhold, at Skatteydere, der drive Næring i Byerne, ere tilbøjelige til at flytte uden for Grænsen og saadant noget. Det er Spørgsmaal, der altid have Krav paa Opmærksomhed; men jeg vil dog sige, at Gennemførelsen af disse Forslag vil ikke forværre dette Forhold, men den vil, om end maaske kun i ringe Grad, bøde derpaa. Thi Forholdet

vil jo blive det, at Kommunerne faa det dem tiltænkte Beløb, og det, som skal ydes til Gengæld, er det jo ikke Kommunerne, men de enkelte Skatteydere, som skulle ud med; og de Skatteydere, som drive Næring i Kommunen, og som bo udenfor, ville altsaa komme til at svare deres Del af Formue- og Indtægtsskatten; denne Skat vil ikke alene gaa ud over de Folk, som bo i Kommunen. Og det samme gælder jo for dem, der eje Aktieforetager. Bo de i Kommunen, ja saa kan man beskatte dem efter Formue og Lejlighed; bo de uden for Kommunen, saa vil Staten se at finde dem der, naar den kommer med sin Formue- og Indtægtsskat.

Der er ligeledes berørt Spørgsmaalet, om der ikke her ved disse to Love i For- ening gøres Uret mod Købstæderne og særlig mod København paa Landets Bekostning; men jeg maa paaskønne, at dette Spørgsmaal dog kun i forholdsvis ringe Grad er kommet frem her. Den første, som rejste det, var det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen), og jeg nægter ikke, at det undrede mig noget at høre det fra det ærede Medlems Side. For det første maa man jo her erindre, at man kan ikke tale om, hvad Kommunerne faa, og hvad Kommunerne skulle yde; thi Kommunerne skulle som saadanne intet som helst yde; det er jo ikke en Kontingentskat, vi her staa og forhandle om, det er en Formue- og Indtægtsskat, som henvender sig til de Personer, der have Formue og Indtægt at skatte af. Nu viser det sig, at de fleste og største Formuer og de største Indtægter findes i København; og saa er det nu dog, synes det mig, i sin fuldkommen gode Orden, at de ogsaa komme til at betale den største Del af Skatten, og jeg har egentlig ikke kunnet tænke mig, at det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds kunde være misfornøjet med, at man, naar man kom til en almindelig Statsskat, saa særlig ramte der, hvor Skatteevnen er. Naar i øvrigt Talen er om Fordelingen, saa faar Kjøbenhavn jo sin fulde Part; naar man tager Hensyn til Folketallet, saa faar Kjøbenhavn jo endogsaa mest. Kjøbenhavns Folketal var ved den Opgørelse, der ligger til Grund for Motiverne, 15 pCt., og Kjøbenhavns Kommune faar 18,6 pCt. af Beløbet. I Købstæderne var Folketallet 17,1 pCt., og Købstæderne faa 16,4 pCt. af Beløbet; paa Landet var Folketallet 67,9 pCt., og Landet faar 65 pCt. af Beløbet. Altsaa, i Henseende til Folketallet har i alt Fald Kjøbenhavn ikke noget at klage over. Men i øvrigt er jeg jo ganske enig i, hvad den